

opusdei.org

Prelato laiškas (2012 m. spalio)

Spalio mėnesio laiške Prelatas ragina dėkoti Dievui už Opus Dei įsteigimą ir šv. Chosėmarijos kanonizaciją.

2012-10-30

Mylimiausieji: tesaugo Viešpats
mano dukteris ir sūnus!

Šį mėnesį mes vėl minime nemažai
sukakčių ir įsimintinų Opus Dei
istorijos momentų, kurie, kaip
daugelį kartų sakė šv. Chosėmarija,
yra tikra ***Dievo gailestingumo***

ženklų istorija, kurią dabar išgyventi tenka mums.

Nuo pat 1928 m. spalio 2 dienos visi Opus Dei žingsniai buvo lydimi mūsų Viešpaties Dievo apvaizdos, įkvėpti Šv. Dvasios impulsų bei globojami Švč. Mergelės Marijos. Dabar kiekviena ir kiekvienas iš jo vaikų stengdamiesi kasdien paversti savo egzistenciją šlovinimo giesme Švč. Trejybei, jaučiamės raginami vienybėje su šv. Chosėmarija tarti: *Grátias tibi, Deus, grátias tibi!* Norime išreikšti tai protu, širdimi, lūpomis ir darbais visos savo žemiškosios kelionės metu. Išties yra progų (kaip ta, kuri bus rytoj), kai šis poreikis pasidaro dar aiškiau juntamas. Tačiau, kaip sakė mūsų steigėjas savo auksinių kunigystės metinių išvakarėse kreipdamasis į Dievą, „***tai ne šio momento pareiga, ne šiandienos, ne rytojaus, ne. Tai nuolatinė pareiga, antgamtinio gyvenimo - žmogiško ir tuo pačiu***

dieviško būdo atsakyti į Tavo meilę, kuri yra ir dieviška, ir žmogiška, apraiška. “[1].

Jau praėjo aštuoniasdešimt ketveri metai nuo tos *mirabilis dies*, tos nuostabios dienos. Ir tai, ką mūsų Tėvas pamatė tame tyliame kambaryje, kuriame po šv. Mišių buvo susikaupęs maldai, jau yra matoma universali realybė, šviesa, vedanti daugybę žmonių visame pasaulyje, mokydama paversti visas garbingas kasdienės užduotis keliais einančiais tiesiai į šventumą, kuriais eiti moterims ir vyrams siūlo pats Dievas.

Grátias tibi, Deus, grátias tibi! Iš visos širdies dėkokime Dievui už jo begalinį gerumą ir taip pat už herojišką mūsų Tėvo ištikimybę. **„Jo gyvenimas ir žinia**, – kaip sakė palaimintasis Jonas Paulius II prieš dešimt metų, - **išmokė daugybę tikinčiųjų – ypač pasauliečių, kurie**

užsiima įvairiausiomis profesijomis, – paversti pačias įprasčiausias užduotis malda, tarnyste kitiems ir keliu į šventumą.“ Kaip pridėjo šis didis Popiežius, „**išties jį galima pavadinti kasdienybės šventuoju.**“
[2]

Šis iškilmingas Kristaus vietininko Žemėje pasakymas buvo galutinis Bažnyčios patvirtinimas to šventumo, kurį mūsų Tėvas jau buvo pasiekęs dar gyvendamas žemėje. Tai buvo pažymėjęs ir popiežius Pijus XII keliems Australijos vyskupams kalbėdamas apie mūsų Tėvą: „**Tai tikras šventasis, Dievo atsiųstas šiai epochai.**“ [3]. Paulius VI jį irgi laikė šventu kunigu, kaip yra pasakojęs prelatas Alvaro, su Popiežiaus leidimu, po vieno susitikimo su juo 1976 m. Ta proga Paulius VI pasakė, kad mūsų Steigėjas buvo „**vienas iš tų žmonių Bažnyčios istorijoje, gavusių**

daugiau charizmų ir atsiliepusių su didžiausiu dosnumu į šias Dievo dovanas.” [4]

Mėnesį prieš tapdamas Popiežiumi Jonu Pauliumi I, Venecijos kardinolas, aiškindamas vieną mintį iš šv.Chosėmarijos *Conversaciones* knygos, parašė: „Pati paprasčiausia realybė yra darbas, kurį turime daryti kasdien. Tviskančios dieviškos švieselės yra tas šventas gyvenimas, kurį turime puoselėti. Mons. Escrivá de Balaguer remdamasis Evangelija nuolat mokė: „***Kristus neprašo mūsų tiesiog būti gerais. Jis nori, kad būtume šventi. Tačiau Jis nori, kad tai pasiektume ne atlikdami ypatingus, o per paprasčiausius darbus. Būdas juos atlikti – štai kas neturėtų būtų paprasta.***” [5]

Apžvelgiau tik keletą fragmentų, kurie apibūdina šv.Chosėmarijos, šventąjį, kuris, kaip teigė Paulius VI, „**jau nepriklauso išskirtinai tik**

Opus Dei”, o yra visos Bažnyčios nuosavybė. Su koku džiaugsmu galime matyti, kaip meilė mūsų Tėvui sklinda visame pasaulyje tarp įvairių rasių ir padėties žmonių! Išties „daugelyje šalių tai tapo įprasto pamaldumo dalimi“ [6]. Tačiau negalime pamiršti, kad mūsų pareiga yra savo elgesiu kasdieniame gyvenime priminti, kas yra Opus Dei ir kaip ji bando vis daugiau tarnauti Bažnyčiai ir sieloms.

Mūsų dėkingumas Dievui, išreikštas jausmais ir darbais, tampa dar didesnis, kai minime dešimtąsias kanonizacijos metines. Daugybę kartų skatinau jus atmintyje ir širdyse išlaikyti labai gyvus 2002 m. spalio 6 dienos įvykius ir suvokti nuolatinį jų aktualumą. Ši data, kuri (neperdedu taip sakydamas) milijonų žmonių gyvenimuose paliko gilų pėdsaką, yra puiki proga giliau apmąstyti pasaulimą įprastinėse gyvenimo aplinkybėse siekti

šventumo, prašant Viešpaties šviesos ir šv. Chosėmarijos užtarimo ištikimai atsakyti į šį kvietimą.

Mūsų Tėvas kalbėdamasis su *Custodes* (artimiausiais savo bendradarbiais), daugybę kartų minėdavo, kaip jis pasitiki savo dukterimis ir sūnumis nuo pirmųjų iki dabartinių laikų ir iki ateities kartų. Tuo pačių jis pridėdavo, kad nesiliauja prašyti Dievo, kad tarp jų sklistų kertinė idėja, kuri turėtų giliai įsišaknyti kiekvieno Opus Dei vyro ir moters sieloje: kad mes neatliekame daugiau ar mažiau svarbaus gero darbo, o kad pats Dievas mus įtraukė į savo dieviškąjį planą atsiduoti visiškai tarnystei Bažnyčiai, sieloms ir žmonijai. Mūsų Tėvas mums primindavo, kad diena iš dienos turėtume dar labiau stengtis kreipti savo žvilgsnius į Kristų, nes kuo intensyviau mes tai darysime, tuo arčiau priartėsime prie aplinkinių, pabudindami visose aplinkybėse

didelį ir neprilygstamą džiaugsmą gyventi tikėjimu. Kalbėdavo apie apaštalavimo troškimą, kuriuo jis buvo užsidegęs pirmaisiais metais ir visada. Matydamas daugybę vietų, kur žmonės atmesdavo tikėjimą, jis prašydavo Dangaus, kad mokėtume nešti Dievo draugystę su žmonija į įvairiausias vietas.

Sutvirtinti šią pagrindinę idėją mums gali padėti kardinolo Ratzingerio žodžiai, pasakyti kanonizacijos dieną. Šiais žodžiais jis pabrėžė šv. Chosėmarijos paklusnumą dieviškajai valiai. Tada, būdamas Tikėjimo doktrinos kongregacijos prefektas, jis apie mūsų Tėvą kalbėjo pasitelkdamas Šv. Rašto žodžius, kuriais pasakojama, kad Mozė kalbėjo su Dievu „veidas į veidą, kaip draugas kalba su draugu.“ [7] „Man rodos, kad nors diskretiškumo šydas slepia daugybę detalių (...) šv. Chosėmarijai apibūdinti puikiausiai galima pasitelkti šį

palyginimą „kalbėti kaip draugas su draugu”, kuris atveria pasaulio duris ir Dievas tampa esantis čia, galintis veikti ir viską perkeisti.” [8] Spalio 6 d. yra dar viena Opus Dei istorijos sukaktis, nes būtent 1932 m. rekolekcijų metu mūsų Tėvas pradėjo melsti archangelų Mykolo, Gabrieliaus ir Rapolo bei apaštalų Petro, Pauliaus ir Jono užtarimo Dievo Darbui ir nuo tada juos laikė skirtingų Opus Dei apaštalavimo sričių globėjais. Man suteikė ir iki šiol teikia daug džiaugsmo šv. Chosėmarijos kanonizacijos ir šio įvykio dienų sutapimas. Rodos, kad Viešpats norėjo parodyti mums dar kartą, kad visada su absoliučia ištikimybe Dievo meilei turime eiti takais, kuriuos atvėrė mūsų steigėjas ir niekada negalime pasitraukti iš kelio, kurį mums pažymėjo jo mokymas ir šventas gyvenimas. Šiandien galime klausti savęs, kaip sekame Kristumi šioje Bažnyčios dalelėje, kuri vadinasi Opus Dei? Ar

kasdien stengiamės sekti
šv. Chosėmarijos pėdomis? Ar dažnai
kreipiamės į savo šventuosius
globėjus ir angelus sargus? Ar su
tikėjimu pavedame jų užtarimui
įvairių apaštalinių užduočių
vykdymą?

Dieną po to, spalio 7-ąją prasidės
Vyskupų sinodo asamblėja apie
naująją evangelizaciją. Paremkite jos
veiklą malda ir pasiaukojimu, darbo
aukojimu, ypatingu atsidavimu
Šventajam Tėvui ir Bažnyčios
ganytojams.

Kiek anksčiau, spalio 4 dieną,
Popiežius yra numatęs piligriminį
vizitą į Loreto šventovę. Palydėkime
jį melddamiesi Švč. Mergelei Marijai
už asamblėjos ir Tikėjimo metų,
prasidėsiančių spalio 11 d., vaisius.
Neseniai siunčiau jums ilgą laišką,
kuriame pasiūliau konkrečius būdus,
kaip galima prisidėti prie šių Metų.
Dėl to daugiau prie šios temos

nesustosiu. Tik raginu jus, kad šiais mėnesiais būtume labai arti mūsų Motinos Mergelės Marijos.

Nepamirškime, kad būtent 1943 m. spalio 11 d., tada Dieviškosios Švč. Marijos Motinystės minėjimo dieną, Opus Dei gavo el *nihil obstat*, pirmąjį Šventojo Sosto patvirtinimą.

Prieš pasibaigiant rugsėjui buvau nuvykęs į Ciurichą, o iš ten į Einsiedeln, Marijos garbinimo vietą, kurioje tiek kartų buvo mūsų Tėvas ir mylimiausiasis prelatas Alvaras. Ten 1956 m. įvyko generalinis kongresas, kuriame buvo nuspręsta Tarybą perkelti į Romą. Meldėmės Marijai, kad lydėtų Opus Dei žingsnius.

Prasidedant naujiems Opus Dei istorijos metams prašau jus, kad kasdien atnaujintumėte apaštalinį uolumą. Su optimizmu sėkime Kristaus doktriną ir savo aplinkoje, tarp žmonių, su kuriais daugiau ar

mažiau tiesiogiai bendraujame, ir visame pasaulyje. Darykime tai trokšdami skleisti katalikybę ir Opus Dei dvasią visur per maldą ir pašventintą bei šventinantį darbą. Kiek daug žmonių mūsų laukia ten, kur jau dirbame, ir kitose vietose!

Popiežiaus kvietimas apaštaliniaame laiške *Porta fidei* paskatinti visus Dievo vaikus dėti ypatingas pastangas tapti šventais ir evangelizuoti, kaip Dievas ir nori. Siūlau Jums pavesti šias intencijas palaimintojo Jono Pauliaus II, kurio liturginį minėjimą švenčiame spalio 22 d. užtarimui.

Su meile jus laimina

jūsų Tėvas

+ Javier

Roma, 2012 m. spalio 1 d.

[1] Šv. Chosėmarija, Asmeniniai maldos užrašai, 27-III-1975.

[2] Pal. Jonas Paulius II, *Litteræ decretáles* pal. Josemaría Escrivá de Balaguer kanonizacijai, 6-X-2002.

[3] Mons. Thomas Muldoon, Sidnėjaus vyskupo augziliaro liudijimas, 21-X-1975 (iš Flavio Capucci, "Chosėmarija Escriva, šventasis", p. 52).

[4] Garbingo Dievo Tarno Álvaro del Portillo liudijimas, 5-III-1976/19-VI-1978 (iš *cit.*, p. 53).

[5] Kardinolas Albino Luciani, straipsnis iš "Il Gazzettino", Venecija, 25-VII-1978 (*cit.*, p. 48-49).

[6] Šventųjų skelbimo kongregacija, Dekretas dėl herojiškų dorybių, 9-IV-1990 (*cit.*, p. 83).

[7] *Iš* 33, 11.

[8] Kardinolas Joseph Ratzinger, „Leisti veikti Dievui” straipsnis iš "L'Osservatore Romano", 6-X-2002 (*cit.*, p. 154).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-laiskas-2012-m-
spalis/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2012-m-spalis/) (2026-04-07)